Analize și opinii

Adrian Onciu: VÂNĂTOAREA DE FANTOME

Acum 13 minutes   8 Vizualizari   4 Timp de citire

Președintele Nicușor Dan pare să-și fi găsit chemarea: vânătoarea de fantome rusești. Cu o tenacitate demnă de un inchizitor medieval, el readuce în discuție presupusa implicare a Rusiei în alegerile din România cu fiecare ocazie, fie că se află la Berlin, Salzburg sau București, pe propriul cont de Facebook.

Ca orice prestidigitator amator, Nicușor uită un detaliu esențial: publicul vrea să vadă iepurele scos din joben, nu doar promisiuni de magie. Lovitura de stat din 6 decembrie, care l-a cocoțat în fotoliul prezidențial, pare să-i fi trezit un ”complex de vinovăție” atât de mare, încât doar un inamic imaginar ca Rusia îi poate spăla păcatul.

În vizita sa la Berlin, pe 18 iulie, Nicușor a promis, cu o gravitate teatrală, un raport despre interferențele rusești: ”Autoritățile vor face public un raport complet în aproape două luni referitor la posibilele interferențe ale Rusiei în alegerile prezidențiale din România. (…) E un fenomen nou cu care instituțiile se confruntă de un an și pe care încă îl structurăm”. Două luni? Un an? Cât timp mai trebuie să așteptăm pentru a vedea aceste dovezi ”structurate”?

Se pare că puciștii lui Nicușor practică o metodă de investigație demnă de procurorii staliniști, care construiau dosare din presupuneri și vorbe goale, așa cum s-a întâmplat în cazul ”legionarilor” Bogdan Peșchir și Călin Georgescu. Lipsa dovezilor nu l-a împiedicat pe președinte să declare, la Salzburg, că ”s-a construit o rețea în zona online, cu site-uri care au atras oameni pe diferite topicuri, (…) și există o suspiciune puternică că asta este o interferență a unui stat care nu poate să fie decât Rusia”. O ”suspiciune puternică”? Poate pentru Nicușor și marionetele globaliste. Publicul încă așteaptă informații concrete, nu povești de groază spuse la lumina lanternei.

Acest ”complex de vinovăție” al lui Nicușor Dan, legat de legitimitatea sa precară, pare să-l împingă să agite spectrul Rusiei în fața publicului occidental cu orice prilej. Exact ca un scamator care distrage atenția de la adevăratul truc: anularea alegerilor din 6 decembrie. În loc să aducă probe, el se bazează pe comunicatele

vagi ale NATO și UE, fluturate în fața populimii ca niște talismane sfinte: ”Îi îndemn pe cei care încă se îndoiesc de interferențele Rusiei în alegerile din noiembrie 2024 din România să citească comunicatele de mai

Nicușor Dan folosește fix metodele pe care le denunță: manipularea prin frică și narațiuni nedovedite. Rusia trebuie să rămână ”principala amenințare” pentru a justifica haosul din 6 decembrie (și marile tunuri cu armament). Iar șeful de la Cotroceni joacă rolul unui bucătar care promite un festin, dar servește doar farfurii goale.

În loc să restabilească încrederea populației în instituțiile statului (fie și printr-o tăcere vinovată), el menține atmosfera tensionată prin agitarea unui inamic invizibil, fără a oferi măcar o urmă de probă concretă. Serviciile de informații ”trebuiau să facă mai mult”, spune Nicușor. Dar oare nu este de datoria sa, ca președinte, să ceară transparență și rezultate IERI, nu peste două luni sau doi ani? În schimb, șeful statului preferă să se plimbe prin capitalele europene, unde recită basme despre ”site-uri de ezoterism” și ”campanii agresive de dezinformare”. Fiecare vizită externă devine astfel un spectacol de pantomimă, unde Nicușor se străduie să convingă Occidentul că lovitura de stat a fost un act eroic, nu o rușine de neșters pe obrazul actualei Puteri.

Circul penibil al ”ingerințelor rusești” este o încercare puerilă de a convinge Occidentul de ”justețea” loviturii de stat, dar și o strategie de a masca fragilitatea propriei legitimități. Nicușor Dan seamănă cu un împărat gol care, lipsit de haine, insistă să poarte o mantie transparentă țesută din comunicate NATO pline de propagandă și cai verzi pe pereți.

În timp ce publicul român încă așteaptă dovezi, președintele livrează doar retorică goală, demnă de un proces stalinist reinventat pentru era digitală. Căci, nu-i așa, ”Singura cale de a învinge frica este să o exagerezi până devine absurdă”.

Nicușor Dan a învățat lecția, dar a uitat că absurdul nu ține loc de adevăr.

Autor: **Adrian Onciu**

Despre autor

editor